A°. 1831. N°. 64.

SURINAAMSCHE COURANT.

WOENSDAG, DEN 10den AUGUSTUS.

PARAMARIBO.

PUBLICATIE.

DE GOUVERNEUR GENERAAL IN RADE.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

Alzoo Wij in ervaring gekomen zijn, dat er eenige twijfel is ontstaan, omtrent de toepassing op *onroerende goederen* van het kort regt aan de Vendumeesters der kolonie *Suriname*, verleend bij art. 15 van het reglement op het houden der Venduen, dd. 19/25 November 1828, (Gouvernements blad van dat jaar, n°. 20,) tegen alle in gebreke geblevene koopers of hunne borgen, zoo wegens de onbetaalde kooppenningen als venduregten;

ZOO IS HET, dat Wij daarin willende voorzien, hebben goedgevonden en verstaan, met ampliatie en wijziging *in zoo verre* van art. 30 der Instructie voor den Exploiteur bij het Hof van Civile en Crimineele Justitie te *Suriname*, gepromulgeerd bij Publicatie dd. 28 November, 15 December 1828 (Gouvernements-blad van dat jaar, n°. 24) te bepalen en vast te stellen, zoo als geschiedt bij deze:

Dat het kort regt, bij het aangehaalde 15de artikel van het reglement op het houden der venduen, aan de Vendumeesters in de kolonie *Suriname* toegekend, tegen in gebreke blijvende koopers, in allen deele en ten volle toepasselijk is op *onroerende goederen*, van welken aard ook, die op vendu verkocht worden: in dier voege, dat in de bedoelde gevallen, geene Sequestratie van Plantaadjen zal plaats vinden, zoo alsmede geen judicium van preferentie en concurrentie zal worden gehouden; neen maar, dat in die gevallen door den Exploiteur bij het Hof van Civile en Crimineele Justitie van meergenoemde kolonie zal moeten worden geprocedeerd, even als voor den executieven verkoop van roerende goederen is voorgeschreven.

En opdat niemand hiervan eenige onwetendheid voorwende, zal deze op de gebruikelijke wijze worden gepubliceerd, en in het Gouvernements-Blad geïnsereerd.

Aldus gearresteerd in de Raadsvergadering, gehouden alhier aan *Paramaribo*, den 29 Julij 1831, het achttiende jaar van Zijner Majesteits regering.

CANTZ'LAAR.

Ter Ordonnantie van den Gouverneur Generaal in Rade.

De Algemeene Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

ALGEMEENE SECRETARIJ.

Den 6 *Augustus* 1831.

Bij Besluit van den Hoogen Raad der Nederlandsche W. I. Bezittingen, dd. 12 Julij ll., CAREL HARDEGEN GROENEMEIJ gesteld zijnde onder Curatele, is over deszelfs persoon en goederen, te gelijker tijd tot Curator benoemd en aangesteld, den Heer JOHANNES COENRAAD MULLER.

De Algemeene Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

RUSLAND.

PETERSBURG, 21 Mei. Men kan zich hier niet genoeg verwonderen over de minachting, waarmede buitenlandsche dagbladschrijvers Ruslands krijgsmagt sedert den Poolschen veldtogt behandelen, en herinnert zich een' dergelijken toon, toen de natuur in den jongst geëindigden oorlog tegen de Turken den voortgang der Russische wapenen aanvankelijk hinderpalen in den weg stelde; maar men herinnert zich ook hoe naderhand deze heeren spoedig van toon veranderden, en den krijgsroem der Russen in het breede verkondigden. Niemand twijfelt hier ook, dat eerlang, even als toen, de laster wederom in lof zal veranderen, en men in Europa andermaal de grootheid, de magt en edelmoedigheid des keizers hemelhoog verheffen zal. Het is onzer regering volkomen ernst een einde te maken aan de Poolsche revolutie, en niet langer een' staat van zaken te dulden, die terwijl hij Polen in den afgrond des verderfs stort, ook voor de naburige landen gevaarlijk worden en den invloed van Rusland op de rust en goede orde in Europa verzwakken kon. Al wierd ook de gansche armee van den Veldmaarschalk Diebitsch vernietigd, (wat toch zelfs bij de ongelukkige wending der gebeurtenissen en waarschijnlijk blijft) dan zijn' er op dit oogenblik troepen-massa's in beweging, om dit verlies dubbel te vergoeden en den Russischen naam achting en Europa veiligheid te verschaffen tegen demagogische woelingen. Nooit zal de Keizer met oproerlingen onderhandelen, nooit revolutionaire beginsels aan de zijne erkennen, of zich aan de volkssouvereiniteit onderwerpen die de staatkundige dweepers van Warschau huldigen. Alle daarheen voerende voorslagen zullen daarom onbeantwoord blijven, zij mogen met het beste oogmerk gedaan en om het even op welk eene wijze ondersteund worden. Met de onderwerping der Polen alleen kan bij hen de vrede wederkeeren. Dat dezelve niet ver af is, gelooft men hier op goeden grond, wat ook de Zuid-Europesche dagbladen mogen snoeven van de onverwinnelijkheid des Poolschen legers.

MEMEL, 21 Mei. Gisteren heeft, zoo wel bij Russisch-Krottingen als ook bij Dorbian, nogmaals een gevecht plaats gehad tusschen de Russische troepen en de Litthausche insurgenten. Bij Krottingen zijn slechts 500 man Schamaiten verzameld geweest, die door 80 a 100 man Russische kavallerie met een stuk geschut aangetast en op de vlugt gejaagd zijn geworden; bij Dorbian daarentegen moet zeer hardnekkig gevochten en aldaar bij de 9000 Schamaiten verzameld geweest zijn. De uitslag van dit gevecht is nog niet bekend, men zegt echter dat de insurgenten voorloopig hunne stelling behouden hadden en de Russen in de hunne bij Polangen terug gekeerd waren. — (Met eenen te Amsterdam ontvangen brief uit Memel wordt gemeld: »Heden wordt er bij Krottingen, 3 mijlen van hier sterk gevochten; de insurgenten verliezen veel volk. Twee Russische Kotterbrikken hebben bij Polangen, de Russen met amunitie voorzien; morgen verwacht men meer te vernemen.")

FRANKRIJK.

PARIJS, 24 Mei. Het gouvernement heeft eindelijk besloten krachtdadige maatregelen bij de hand te nemen, om de soort van opstand of weerspannigheid, welke het departement Morbihan sedert eenige tijd vertoont met geweld te onderdrukken; nationale gardes en linietroepen zijn derwaarts op marsch gegaan.

Uit Madrid meldt men dat aldaar een Mexikaansche zaakgelastigde wordt verwacht, die aan Koning Ferdinand moet voorslaan, of de onafhankelijkheid van Mexiko te erkennen, of met dat gemeenebest een tienjarig bestand en een handelstraktaat te sluiten.

MISREKENING IN ONZE JAARTELLING.

De laatste maansverduistering heeft bewezen, dat er in onze tijdrekening eene fout steekt, zoo dat onze tegenwoordige jaar 1831 eigenlijk het jaar 1834 na CHRISTUS geboorte is. De geschiedschrijver FLAVIUS JOSEPHUS verhaalt, dat, tusschen den 12 en 13 Maart, kort vóór den dood van HERODES onder wiens regering de Heiland geboren werd, eene maansverduistering plaats greep, en het is astronomisch bewezen, dat eene maan-eclips in het *vierde* jaar vóór CHRISTUS geboorte is ingevallen. Dus hebben zich onze chronologen maar eventjes drie jaren misrekend.

(*Politechnisches Journal.*)

MENGELINGEN.

NOG EENIGE VOORBEELDEN VAN WREEDHEID EN ONDANKBAARHEID.

De baronnesse DUVAL, eene furie, was niet te vreden voor en aleer zij, met eigen hand, een Hollandschen grenadier had doodgeschoten. Bij den intogt van Prins FREDERIK in *Brussel*, waren eene menigte vrouwen, niet uit de gemeene volksklasse, maar van alle rangen en standen, zeer net uitgedoscht, zich voor de deuren harer woningen vertoonen, houdende eene flesch wijn of bier in de hand, en dien drank aan de krijgslieden, die voorbij trokken, aanbiedende ter hunner verfrissching. De soldaat geen kwaad vermoedende van vrouwen, die hun minzaam toespraken, zettede nu zijn geweer neder, strekte zijne hand uit om het gevulde glas aan te vatten, bragt het aan zijne lippen, en op dien eigen stond legden moordenaars, die achter de half opene deuren of vensters stonden, lafhartig op hem aan, en doodden of verminkten hem met velen zijner brave spitsbroeders, die op deze wijze de slagtoffers van hun goed vertrouwen zijn geworden.

»De wondheeler TRUMPER, die den aanval der struikroovers tegen de troepen, die van zijn kant der Vlaamsche poort waren binnengetrokken, bestuurde, doodde, met eigen hand, een der officieren, die zich aan het hoofd dier troepen bevonden, en zie hier op welk eene verraderlijke wijze hij den moord volbragt.

»TRUMPER had dien officier zeer goed gekend. Zich deze omstandigheid ten nutte makende, gaat hij regt op hem aan, waaijende met zijnen hoed, luid schreeuwende: *Vivat*, en tot teeken van vriendschap hem de hand toereikende. De officier herkent

TRUMPER en meent in hem een vriend te zien, die zich aan het hoofd van eenige welgezinde burgers bevindt. In deze heillooze vergissing, laat de officier, die in de eene hand zijn sabel, en in de andere den toom van zijn paard hield, een oogenblik den toom los om de hand van TRUMPER te drukken. Deze houdt de hand des officiers stijf vast, en trekt met de andere hand een pistool uit zijn rok; schiet den officier dood, rukt hem van zijn paard af, gaat daar zelf op zitten, en geeft daarop aan het grauw het teeken tot den aanval op de koninklijke troepen, welke men tot aan de oude Koremnarkt had doen voortrukken, onder het vriendschappelijkste onthaal, ten einde ze zoo veel te gemakkelijker en langer te kunnen bevechten.

» En inderdaad, die brave soldaten, welke alzoo zonder eenig wantrouwen in de stad waren voortgerukt, moesten, op hunnen terugtogt, tot aan de Vlaamsche poort, niet alleen het vuur der moordenaars doorstaan; maar steenen, kokend water, kokende olie, brandend hout, meubelen, ongebluschte kalk, sterk water, alles werd uit de vensters en van de daken op de troepen geworpen terwijl men ze, zonder eenig gevaar te loopen, uit de keldergaten beschoot; men was tien tegen een, en voor alle gevaar behoed, terwijl de soldaten zonder beschutting waren.

» De pen weigert de gruweldaden te schetsen, welke, gedurende de vier dagen, begaan zijn, en welke den Belgischen naam met eene eeuwige schande bedekken.... Hetgeen het ijsselijkste is om te verhalen, is, dat diegeen, die de meeste weldaden van den Koning hadden genoten, zich het meest verbitterd tegen zijne soldaten toonden.

» De heer MOYARD, had een pensioen van den Koning bekomen. Het oproer barst uit, en MOYARD is een der hevigste voorstanders der oproerlingen!

» MAX. DELFOSSE had van den Koning eene aanzienlijke som gelds ontvangen tot onderstand van zijne fabriek van sterk water te *Vilvoorden*. Vervolgd wordende en op het punt zijnde van in de gevangenis te worden geworpen, wendt hij zich tot Hoogstdenzelven, en het is aan de nieuwe weldaden van den Vorst dat hij zijne vrijheid en de instandhouding zijner fabriek te danken heeft. Het oproer barst uit, en DELFOSSE levert het sterk water, waarmede de oproerlingen de oogen der soldaten van zijnen koninklijken weldoener verbrandden!

» De generaal MELLINET, die noch na, noch voor den val van KAREL X, in *Frankrijk* kon terugkeeren, uit vrees van zijne dagen op de galeijen te eindigen, als hebbende twee vrouwen getrouwd, was voornamelijk door zijn slecht gedrag tot de uiterste armoede gebragt, en zoude, zonder de weldaden der koninklijke familie, meer dan eens daaronder zijn bezweken. Het oproer barst uit, en de generaal MELLINET is een der eersten, die zich aan het hoofd der oproerlingen stelt!

» De boekbinder SAUVAGE had, uit het fonds ter aanmoediging der nationale nijverheid eene aanzienlijke som gelds bekomen, waarvan het grootste gedeelte, om dit in het voorbijgaan te zeggen, niet slemperijen en in slechte gezelschappen was verteerd. Het oproer barst uit, en SAUVAGE wordt officier in het leger der oproerlingen!

» De beruchte VAN DER SMISSEN, door den Koning tot den adelstand verheven en tot baron benoemd, had insgelijks meer dan dertig duizend gulden genoten, om eene fabriek van Vermicelle, gelijk aan die van *Italia*, op te rigten. Het oproer barst uit, en de baron VAN DER SMISSEN stelt zich aan het hoofd der oproerlingen!

» KESSELS reist het land rond met het geraamte van een walvisch, en wordt in zijne smeerige speculatie met eene aanzienlijke som door den Koning ondersteund. Het oproer barst uit, en de eerlooze KESSELS plaatst zich aan het hoofd van de artillerie der oproerlingen.

» Zekere SAINT ROCH, eigenaar van eene glasblazerij, ontvangt, tot tweemaal toe, eene aanzienlijke som uit het fonds der nijverheid, tot onderstand voor zijne fabriek, en wordt, daarenboven, tot ridder van den Nederlandschen Leeuw benoemd. Het oproer barst uit, en SAINT ROCH snelt, aan het hoofd der Boreins, den oproerlingen ter hulpe!

» De eerlooze WEISSENBRUCH, drukker des Konings, is, gedurende den tijd van vijftien jaren, bijna jaarlijks door zijnen koninklijken weldoener ondersteund geworden, zonder welken onderstand hij in eene gevangenis of in een gasthuis van ellende zou zijn omgekomen. Het huis van WEISSENBRUCH heeft nimmer opgehouden de verzamelplaats te zijn van alle kabalen, die den opstand hebben voorbereid (1); en indien WEISSENBRUCH niet zelf de wapens heeft opgevat, zoo is zulks alleen, omdat hij, gelijk men weet, even lafhartig, als slecht en ondankbaar is.

» De onderneming der diligences van BUSSO heeft van den Koning aanzienlijken onderstand genoten. De hoofden van die onderneming waren met de dood-vijanden van den Vorst in vriendschaps-betrekkingen. Naauwelijks was het oproer uitgebarsten, of zij hebben allen, om het zeerst, het masker afgeworpen.

» De drukker TENEE, een frauduleus bankroetier, had van 's Konings milddadigheid onderstand genoten voor zijne uitgave der Latijnsche klassieke schrijvers. Eenigen tijd daarna, op het punt staande van failliet verklaard te worden, verzoekt TENEE opschorsing van betaling, en verkrijgt dezelve. Het oproer barst uit, TENEE vat het geweer op voor de oproerlingen, en, met de wapens in de hand, krijgsgevangen gemaakt, wordt die ellendeling, onbegrijpelijke zaak! losgelaten, in plaats van doodgeschoten te worden.»

(1) LESBROUSSART, MELLINET, VAN DE WEIJER, DE POTTER en TIELEMANS waren achtervolgens de vrienden van dat huis, en laatstgenoemde, een bakkerszoon van de hoogstraat te *Brussel*, is zelf met eene dochter van den door den Koning met zoo vele weldaden overladen boekdrukker gehuwd.

EDICTALE CITATIË.

Uit krachte van acte tweede default met admissie tot eene derde daging, in dato 22 Julij 1831, verleend door den *Hove van Civile en Criminele Justitie der kolonie Suriname*, aan THOMAS BUTTLER PARRY, als krachtens substitutie van ALEXANDER FERRIER, thans beheerende den Boedel wijlen JOSEPH ROBERTSON, Impetrant van Edictale Citatie en Eischer.

Zoo worden door mij Exploicteur bij den Hove van *Civile en Criminele Justitie dezer Kolonie*, voor de derde maal, bij openbare Edicte *ad valvas curiæ*, gedagvaard, gelijk ik dagvaard bij dezen, alle bekende en onbekende binnenlandsche Crediteuren van den boedel wijlen JOSEPH ROBERTSON, en voorts allen en iegelijk die eenige actie of pretentie tot lasten van denzelven zoude vermeenen te hebben, geimpetreerden en gedaagden.

Omme te compareren ter gepriviligeerde rolle van welgemelde Hove van *Civile en Criminele Justitie dezer Kolonie*, welke gehouden zal worden op Vrijdag den 19 Augustus 1831, ten einde aldaar de Impetrant qq., te zien dienen van acte tweede default en derde daging bij Edicte *ad valvas curiæ*, en wijders met den Impetrant qq. voort te procederen als naar regten.

En opdat niemand hiervan eenige ignorantie zoude kunnen of mogen pretenderen, heb ik deze gepubliceerd en geaffigeerd als naar stijle aan *Paramaribo*, den 6den Augustus 1831.

De Exploicteur,
N. L. BRAAM.

ADVERTISSEMENTEN.

De Commissie ter inzameling van Penningen, ten behoeve van het Fonds, ter oprigting van den JAN VAN SPEIJKS-TOREN te *Egmond aan Zee*, heeft de eer de Ingezetenen dezer Kolonie te berigten, dat zij in afwachting dat hare nog niet beantwoorde Circulaires, bij haar zullen zijn terug gekomen, (als wanneer zij het genoegen zal hebben de gezamenlijke opbrengst ter kennisse van het Publiek te brengen) inmiddels eenen aanvang zal maken met de inning der bereids aangeboden sommen, waartoe de quitantien door den derden ondergeteekenden zullen worden afgegeven.

Zij neemt tevens deze gelegenheid waar, de Ingezetenen, van dewelken de Circulaires nog niet zijn terug ontvangen, uit te noodigen, dezelve zoodra mogelijk, immers voor het uiteinde dezer maand, ten huize van den derden ondergeteekenden te willen terug bezorgen.

Paramaribo, 6 *Augustus* 1831.

H. R. HAIJUNGA.
E. L. VAN HEECKEREN.
EGBERT VAN EMDEN.
N. G. VLIER.

Het behaagde den Bestierder onzer lotgevallen, heden middag *vier* uren, van mijne zijde weg te rukken, mijne geliefde Dochter SOPHIA GEERTRUIDA, in den jeugdigen leeftijd van 12 jaren en 9 maanden, na een smartelijk lijden van Vier en Twintig dagen.

De Hoop des Wederziens is het alleen die mij in mijne grievende toestand kan troosten, en verzoeke om van Brieven van Rouwbeklag verschoond te mogen blijven.

Paramaribo, 5 *Augustus* 1831.

T. JOBIN,
Wed. STEFFENS.

Wordt aangeboden, op goede zekerheid uit te zetten, de som van *Drie Duizend* Guldens Ned. Ct. Adres bij den ondergeteekende.

Paramaribo, 6 *Augustus* 1831.

H. M. KAMMEIJER qq.

De ondergeteekende voornemens zijnde de Kolonie te verlaten, zal aanstaande Vrijdag den 12den dezer, bij den Vendumeester M. A. KEIJSER, publiek doen verkoopen: zijn HUIS en ERF, gelegen op *Combé*, bekend onder La. A. No. 63.

Paramaribo, 9 *Augustus* 1831.

PAULUS TUCHSCHERER.

J. E. LYONS zal MORGEN op Vendu verkoopen: Een ponts lading Wane en Kopie Planken, voor rekening den Houtgrond *Onoribo*.

Voorts een partij AFBRAAK, liggende op het Erf van de Nederlandsche Israëlitische Sijnagoge.

M. A. KEIJSER zal Vrijdag op Vendu verkoopen: Provisien en Stukgoederen.

Mede 70 à 80 pakken Matrozen Broeken en Hemden.

Iemand genegen zijnde, eene bekwame HUISMEID op contrakt te *huren*, vervoegen zich ter dezer Drukkerij.

Ter Drukkerij van Gezusters SERRES.